

6.7.2011

B7-0442/2011 }
B7-0443/2011 }
B7-0458/2011 }
B7-0459/2011 }
B7-0460/2011 }
B7-0461/2011 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 122 lõikele 5,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

ECR (B7-0442/2011)

Verts/ALE (B7-0443/2011)

PPE (B7-0458/2011)

GUE/NGL (B7-0459/2011)

ALDE (B7-0460/2011)

S&D (B7-0461/2011)

Kongo Demokraatlik Vabariik ja massiline vägistamine Lõuna-Kivu provintsis

Michèle Striffler, Filip Kaczmarek, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Lena Kolarska-Bobińska, Bernd Posselt, Monica Luisa Macovei, Tunne Kelam, Eija-Riitta Korhola, Sari Essayah, Martin Kastler, Jarosław Leszek Wałęsa, Agnès Le Brun, Zuzana Roithová, Tadeusz Zwiefka, Bogusław Sonik
fraktsiooni PPE nimel

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Richard Howitt, Thijs Berman, Corina Crețu, Rovana Plumb
fraktsiooni S&D nimel

Louis Michel, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marietje Schaake,

RC\872924ET.doc

PE465.732v01-00 }
PE465.733v01-00 }
PE465.748v01-00 }
PE465.749v01-00 }
PE465.750v01-00 }
PE465.751v01-00 } RC1

**Kristiina Ojuland, Sonia Alfano, Ramon Tremosa i Balcells, Alexander Graf
Lambsdorff, Frédérique Ries, Izaskun Bilbao Barandica**

fraktsiooni ALDE nimel

**Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard
Czarnecki**

fraktsiooni ECR nimel

**Isabelle Durant, Barbara Lochbihler, Judith Sargentini, Raúl Romeva i
Rueda, Jean Lambert**

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Eva-Britt Svensson

fraktsiooni GUE/NGL nimel

RC\872924ET.doc

PE465.732v01-00 }
PE465.733v01-00 }
PE465.748v01-00 }
PE465.749v01-00 }
PE465.750v01-00 }
PE465.751v01-00 } RC1

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Kongo Demokraatliku Vabariigi ja massilise vägistamise kohta Lõuna-Kivu provintsis

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Kongo Demokraatliku Vabariigi kohta;
 - võttes arvesse 2000. aasta juunis allkirjastatud Cotonou partnerluslepingut;
 - võttes arvesse naiste- ja tütarlastevastast vägivalda ning naiste ja tütarlaste diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemist käsitlevaid Euroopa Liidu suuniseid;
 - võttes arvesse 1998. aastal vastu võetud Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti, eriti selle artikleid 7 ja 8, millega loetakse vägistamine, seksuaalne orjastamine, sunniviisiline prostitutsioon, sunnitud rasedus ja sunnitud steriliseerimine või mis tahes kujul esinev seksuaalvägivald inimsusevastaseks kuriteoks ja sõjakuriteoks ning võrdsustatakse need piinamisviisi ja tõsise sõjakuriteoga, sõltumata sellest, kas neid tegusid sooritatakse rahvusvaheliste või sisekonfliktide ajal süstemaatiliselt või mitte;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325 (2000) ja 1820 (2008) naiste, rahu ja julgeoleku kohta ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1888 (2009) naiste- ja lastevastase seksuaalvägivalda kohta relvastatud konfliktis;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1925 (2010), millega täpsustatakse ÜRO Kongo DV missiooni (MONUSCO) volitusi;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 28. juuni 2011. aasta resolutsiooni 1991, millega pikendatakse MONUSCO volitusi;
 - võttes arvesse relvakonfliktides esineva seksuaalvägivalda vastu võitlemise eest vastutava ÜRO eriesindaja Margot Wallströmi 23. juuni 2011. aasta avaldust;
 - võttes arvesse 28. ja 29. aprillil 2011. aastal Kamerunis, Yaoundés toimunud AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee kuuenda piirkondliku kohtumise lõppkommünikeed;
 - võttes arvesse Kongo DV parlamendi poolt 2006. aastal vastu võetud seadust seksuaalvägivalda kohta, mille eesmärk on kiirendada vägistamisjuhtumite eest kohtulikule vastutusele võtmist ja määrata rangemaid karistusi;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et 10.–12. juunil 2011. aastal langesid Lõuna-Kivu provintsi Nakiele ja Abala külas 170 inimest vägistamise ja füüsilise vägivalda ohvriks; arvestades, et need kuritarvitused toime pannud sama relvarühmituse liikmeid on juba süüdistatud ka 2011. aasta jaanuaris samas piirkonnas toimunud massivägistamises, vahistamistes ja röövimises;

- B. arvestades, et julgeolekuolukord Lõuna-Kivus on endiselt äärmiselt ebastabiilne ning Kongo DV idaosa rahutused on kaasa toonud inimõiguste rikkumise ja sõjakuritegude sagemise, sealhulgas naistevastase seksuaalvägivalla, massivägistamise ja muu piinamise, tsiviilelanike massimõrva ja ulatusliku sõdurite värbamise, mida panevad toime nii mässulised relvarühmitused kui ka valitsuse relva- ja politseijõud;
- C. arvestades, et vägistamine, mida võitlejad kasutavad tõelise sõjarelvana oma ohvrite hirmutamiseks, karistamiseks ja kontrolli all hoidmiseks, on Kongo DV idaosas muutunud šokeerivalt igapäevaseks nähtuseks alates sõjaliste operatsioonide käivitumisest 2009. aastal; arvestades, et naistevastaste metsikute keskmes on vägistamine, grupiviisiline vägistamine, seksuaalne orjastamine ja mõrvad, millel on kaugeleulatuvad tagajärjed, sealhulgas naiste füüsiline ja psüühiline häving;
- D. arvestades, et 29. juunil 2011. aastal otsustas ÜRO Julgeolekunõukogu ÜRO Kongo DV missiooni (MONUSCO) ühe aasta võrra pikendada, ning tuletades meelde, et missiooni mandaat lubab tal kasutada kõiki vajalikke vahendeid, et kaitsta tsiviilisikuid rahvusvahelise humanitaarõiguse ja inimõiguste rikkumiste eest;
- E. arvestades, et vägistamise ohvrid kannatavad märkimisväärselt halva infrastruktuuri tõttu ja neil ei ole võimalik saada abi või nõuetekohast arstiabi; arvestades, et naised rünnatakse avalikes kohtades tahtlikult ja tihti võtavad need vägivallateod naistelt nende koha ühiskonnas, muudavad võimatuks oma laste eest hoolitsemise ning lisaks kaasneb märkimisväärne HIV-viirusega nakatumise oht; arvestades, et meditsiinilist esmaabi annavad ainult kohapeal tegutsevad arvukad valitsusvälised organisatsioonid, mille omavaheline kooskõlastamine ja ohvriteni jõudmine ei ole enam tagatud;
- F. arvestades, et Kongo DV võimetus tuua kohtu ette oma sõjaväe ja relvarühmituste liikmeid, kes on rahvusvahelise õiguse järgi toime pannud kuritegusid, soosib karistamatuse kultuuri tekkimist; arvestades, et Kongo sõjaväel ei ole piisavaid inim-, tehnilisi ja rahalisi ressursse, et täita oma ülesandeid Kongo DV idaprovintsidest ja tagada elanikkonna kaitse;
- G. arvestades, et Kongo DV parlamendi poolt 2006. aastal vastu võetud seksuaalvägivaldala käsitleva seaduse kohaldamine on väga piiratud;
- H. arvestades, et meedial on üldsuse jätkuval ulatuslikul kaasamisel ja teavitamisel oluline roll,
1. mõistab teravalt hukka 10.–12. juunil 2011. aastal Lõuna-Kivu piirkonnas toime pandud massilise vägistamise, seksuaalvägivalla ja muud inimõiguste rikkumised; tunneb kaasa kõigi seksuaalvägivalla ohvrite ja eelkõige Kongo DV idaosas viimase nelja aasta jooksul korduvalt toimunud massilise vägistamise ohvrite kannatustele ja valule;
 2. kutsub Kongo DV valitsust üles seadma võitlust massilise vägistamise ja naistevastase seksuaalvägivalla vastu riiklikuks prioriteediks;

3. tunneb heameelt ÜRO otsuse üle korraldada nende sündmustega seoses uurimine; nõuab, et kõnealuste kuritegude suhtes viidaks viivitamata läbi sõltumatu ja erapooletu uurimine rahvusvaheliste standardite kohaselt; mõistab hukka asjaolu, et sõjakurjategijad on endiselt kõrgetel juhtivatel ametikohtadel; nõuab viivitamata tulemuslike meetmete võtmist, et tagada ohvrite ja tunnistajate kaitse nii uurimise ajal kui pärast selle lõppu;
4. nõuab, et komisjon ja Kongo Demokraatlik Vabariik vaataksid läbi Kongo DV riigistrateegia dokumendi ja kümnenda EAFi (2008–2013) riikliku näidisprogrammi, et teha massilise vägistamise ja naistevastase seksuaalvägivalla probleemist riiklik prioriteet eesmärgiga võidelda karistamatuse vastu;
5. tunneb muret selle pärast, et seksuaalvägivald võib muutuda triviaalseks; rõhutab, et oma territooriumil julgeoleku tagamine ja tsiviilelanike kaitsmine on Kongo DV valitsuse ülesanne; tuletab president Kabilale meelde, et ta võttis isiklikult kohustuse kohaldada seksuaalvägivalla suhtes nulltolerantsi poliitikat ja võtta vastutusele kõik riigis sõjakuritegude ja inimsusevastaste kuritegude toimepanijad, ning kohustuse teha koostööd Rahvusvahelise Kriminaalkohtu ja piirkonna riikidega;
6. kiidab vägistamise ja sõjakurjategude ohvritele hädaabi andvate valitsusväliste organisatsioonide tegevust, eelkõige Panzi ja Bukavu haiglaid nende osutatud arstiabi eest; rõhutab, et enamik seksuaalvägivalla ohvreid ei saa vajalikku arsti-, sotsiaal- või õigusabi; teeb ettepaneku, et Kongo DV valitsus töötaks välja tervikliku programmi ohvrite abistamiseks ning nende taasintegreerimiseks Kongo ühiskonda ja tööturule; palub komisjonil eraldada seksuaalvägivalla vastu võitlemiseks täiendavad vahendid ning teha tööd selle nimel, et luua ohualdistes piirkondades seksuaalvägivalla ohvritele varjupaiku; teeb ettepaneku luua katseprojekt, et parandada Kongo DVs seksuaalvägivalla ohvritele arstiabi andmist;
7. tunneb muret selle pärast, et soopõhise vägivallaga tegelev allüksus, kes pidi tagama humanitaarabi andmise kooskõlastamise seksuaalvägivalla korral, kaotati poolteist aastat tagasi ÜRO rahvastikufondi (UNFPA) juhtpositsiooni puudumise tõttu; nõuab seetõttu taas kohapealse humanitaarabi andmise kooskõlastamise süsteemi loomist;
8. väljendab muret selle pärast, et MONUSCO ei suutnud kasutada oma mandaati ja tegevuseeskirju tulemuslikumalt ja pakkuda kaitset massilise vägistamise, sealhulgas omaenda jõudude poolt toime pandud kuritarvituste eest; tunnistab siiski, et MONUSCO kohalviibimine on humanitaarabile juurdepääsuks hädavajalik; nõuab tungivalt, et MONUSCO täidaks otsustavalt oma volitusi ja tegevuseeskirju, et tagada tulemuslikumalt elanikkonna julgeolek; tunneb heameelt otsuse üle pikendada missiooni volitusi kuni 30. juunini 2012;
9. palub Euroopa Liidul ja liikmesriikidel toetada missioonide EUSEC RD ja EUPOL RD tegevust; nõuab seksuaalvägivalla vastu võitlemise küsimuste täielikku integreerimist ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika operatsioonidesse;
10. on jätkuvalt sügavalt mures Kongo DVs praegu valitseva humanitaarolukorra ja piirkonna alarahastamise pärast, mis on tingitud sellest, et teatavad kahepoolsed rahastajad on

RC\872924ET.doc

PE465.732v01-00 }
 PE465.733v01-00 }
 PE465.748v01-00 }
 PE465.749v01-00 }
 PE465.750v01-00 }
 PE465.751v01-00 } RC1

rahastamist vähendanud; peab väga kahetsusväärseks seda, et siiani on eraldatud vahendid jõudnud väheste ohvriteni; palub komisjonil säilitada Kongo DV idaosa humanitaarabi rahastamine ettenähtud summas;

11. kutsub komisjoni üles esitama karistamatuse vastu võitlemise eesmärgil seadusandliku ettepaneku konfliktimineraalide kohta, mis toidavad sõda ja massilist vägistamist Kongo DVs, võttes eeskujuks Ameerika Ühendriikide Dodd Franki seaduse (eriti selle jao 1502), millega kehtestatakse uued avalikustamismõõdud toodete puhul, mille valmistamiseks kasutatakse konfliktimineraale;
12. märgib, et sõjalist lahendust soosinud Lõuna-Kivu konflikti lahendamise plaan on läbi kukkunud; on arvamusel, et kõnealuse konflikti lahendus peab olema poliitiline, ning peab kahetsusväärseks rahvusvahelise üldsuse julgusetust; on seisukohal, et kätte on jõudnud aeg minna kaugemale pelgast hukkamõistust, ning et Kongo DV valitsus, Euroopa Liit ja ÜRO peavad täitma oma kohustused ja võtma meetmed nende metsikuste lõpetamiseks; rõhutab, et kui miski ei muutu, siis jäävad humanitaarabi andjad riiki veel kauaks;
13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Aafrika Liidule, Ida-Aafrika suurte järvede piirkonna riikide valitsustele, Kongo DV presidendile, peaministrile ja parlamendile, ÜRO peasekretärile, ÜRO eriesindajale relvakonfliktide puhul esineva seksuaalvägivalla küsimustes, ÜRO Julgeolekunõukogule ja ÜRO Inimõiguste Nõukogule.